

வெட்சித் திணையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். நடுகல் வழிமுறைகளைத் தொல்காப்பியர் ஆறு பிரிவுகளாக வகுத்துள்ளார். காட்சி, கால்கோள், நீர்ப்படை, நடுதல், பெரும்படை, வாழ்த்தல் என்று.

**காட்சி, கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல்
சீர்த்தகு மரபில் பெரும்படை வாழ்த்தல் என்று
இருமுன்று மரபில் கல்லொடு புணர (புறத்திணை இயல், 5)**

அதாவது நடவேண்டிய கல்லை மலையில் கண்டெடுத்தல், தேர்ந்தெடுத்த கல்லைக் கொண்டு வருதல், அந்தக் கல்லில் வீரனின் பெயரையும் சிறப்பையும் பொறித்து நீரில் கழுவுதல், பின்பு அதை நடவேண்டிய இடத்தில் நட்டு மாலைகளிட்டுச் சிறப்புச் செய்தல், இறுதியாக அவ்வீரனின் புகழையும், பெருமைகளையும் வாழ்த்திப் பாடுதல் என்று அதன் பொருளமையும். இன்றும் நம்மில் யாரேனும் இறந்தால் அவர்களைக் குறித்துப் பாடி அடக்கம் செய்யும் மரபு பின்சொன்டு வகையாகவே உள்ளது. இதைவிட நமது சிறுதெய்வ வழக்கிலும் இந்த முறையே பின்பற்றப்படுகிறது.

3.2 புறப்பொருள் வெண்பா மாலை

புறப்பொருள் வெண்பா மாலை நடுகல் அமைத்தலைத் துறைகளாகப் பொதுவியல் திணையில் கூறுகிறது. கல்காண்டல், கல்கோள் நிலை, கல் நீர்ப்படுத்தல், கல் நடுதல், கல் முறைப்பழிச்சல், இற்கொண்டு புகுதல் என்படு நடுகல் பற்றிய துறைகள்.

3.2.1 கல்காண்டல்(காட்சி)

கல்லைக் காணல் என்பதைக் குறிக்கிறது. வீரனுது உருவம் பொறித்து நடுவதற்கேற்ற கல்லைத் தேர்வது என்பது இதன் பொருள்.

**ஆனா வென்றி அமரில்வீழ்ந் தோற்குக்
கான நீரிடைக் கல்கண் டன்று -புறப்பொருள்.கொளு.8**

என்பது கொளு. பெரிய வெற்றியைப் பெற்ற போரில் இறந்துவிட்ட வீரனுக்கு நடுகல் செய்யக் காட்டில் கல்லைத் தேர்ந்தெடுத்தல் என்பது பொருள். 'பகைவரைப் பொருது அவர் அம்பாலே மாண்டு விண்ணுலகம் சென்ற இளம் வீரனுக்கு நடுகல் ஆதற்குரிய கல்லிடைத் தேர்ந்தெடுத்த வீரர்கள்' என்பது வெண்பா தரும் விளக்கம்.

3.2.2 கல்கோள் நிலை(கால்கோள்)

கல்லைக் கொள்ளுதல் என்பதை இது குறிக்கிறது. தேர்ந்தெடுத்த நடுகல்லை எடுத்துக் கொணர்தல் என்பது பொருள்.

**மண்மருளத் துடிகறங்க
விண்மேயாற்குக் கல்கொண்டன்று -புறப்பொருள்.கொளு.9**

என்பது. 'மண் மருளம் வண்ணம் துடியை முழக்கி, வீரசுவர்க்கம் அடைந்த வீரனுக்குக்குரிய கல்லிடை எடுப்பது' என்பது பொருள். 'நீரையும் மலரையும் சிதறி நறும்புகை காட்டி மணிகளை ஒலிக்கச் செய்து, பகைவரது சித்ததைக் கிளறிப் போரில் மாண்டவனுக்கு நடுகல் ஆதற்குரிய கல்லைக் கைக்கொண்டார்' என்று வெண்பா விளக்கமளிக்கிறது.

3.2.3 கல் நீர்ப்படுத்தல் (நீர்ப்படை)

நடுதற்குரிய கல்லை நீரில் இடுதல் என்பதைக் குறிக்கிறது.

**வண்டுசூழ் தாமம் புடையே அலம்வரக்
கண்டு கொண்ட கல்நீர்ப் படுத்தன்று -புறப்பொருள்.கொளு.10**

என்பது. வண்டுகள் சூழும் மாலை சூட்டப்பட்ட அக்கல்லிடை நீரில் இடுதல் என்பது கொளுவின் பொருள். நீரில் இடப்பட்ட முறையிடை வெண்பா விளக்குகிறது. 'காடே எரியும் வண்ணம் கதிரவன் வெப்பத்தைப் பொழிதலால், அந்த வெப்பம் தணிய நறுமணப் பொருள்களால் மஞ்ச மாட்டி வாவியில் கல்லை இட்டார்' என்பது வெண்பாவின் கருத்து.

கல் நீர்ப்படுத்தல் என்பதற்கு இன்ஊரு விளக்கத்தையும் புறப்பொருள் வெண்பா மாலை தருகிறது. கல் நடும் இடத்திற்கு அதைக் கொண்டுபோதலும் கல் நீர்ப்படுத்தல் என்பதற்குப் பொருளாகும் என்கிறது.

**ஓங்கியகல் உய்த்தொழுக்கல்
ஆங்(கு)எண்ணினும் அத்துறைஆகும் - புறப்பொருள்.கொளு.11**

3.2.4 கல் நடுதல்(நடுதல்)

உருவாக்கப்பட்ட நடுகல்லை நடுதல் என்பதைக் குறிக்கிறது. கொளு.

**அவன்பெயர்கல் மிசைப்பொறித்துக்
கவின்பெறக் கல்நாட்டினு - புறப்பொருள்.கொளு.12**

என்கிறது. 'வீரனுடைய பெயரைக் கல்லில் செதுக்கி, அக்கல்லை நடுதல்' என்பது பொருள்.

3.2.5 கல் முறைப் பழிச்சல் (பெரும்படை)

நடுகல்லைப் புகழ்தல் என்பதைக் குறிக்கிறது. கொளு,

நிழலவிர் எழில்மணிப்பூண்

கழல்வெய்யோன் கல்வாழ்த்தின்று -புறப்பொருள். கொளு.13

என்று விளக்குகிறது. ஒளி வீசும் அழகிய மணிஅணியையும் வீரக்கழலையும் உடைய வீரனுக்கு எடுக்கப்பட கல்லைப் புகழ்தல் என்பது பொருள். பாணை விளித்துக் கல்லை வணங்குமாறு கூறுவதாக வெண்பா அமைந்துள்ளது. "பாணே! வீரன், பகைவரைக் கொன்ற வீரத்தினைச் சொல்லிச் சொல்லி, பொறுக்க முடியாத துன்பத்தோடு இருக்கும் சுற்றத்தாரோடு, கொடைத் தன்மை மிக்க இவ்வள்ளலுக்கு எடுக்கப்பட்ட கல்லை வணங்கிச் செல்வாயாக" என்கிறது வெண்பா.

3.2.6 இற்கொண்டு புகுதல்(வாழ்தல்)

கல்லுக்குக் கோயில் எழுப்புதல் என்று பொருள். இதனை,

வேத்த மருள் விளிந்தோன் கல்லென

ஏத்தினர் துவன்றி இற்கொண்டு புக்கன்று -புறப்பொருள். கொளு.14

எஃ விளக்குகிறது. 'வேந்தர்களுக்கிடையிலா போரில் இறந்தவனுக்கு எடுக்கப்பட்ட கல் என்று சொல்லி வாழ்த்தி ஒன்றுகூடிக் கோயில் எடுத்தல்' என்பது இதன் விளக்கம். நடுகல்லைச் சுற்றிக் கோயில் எடுத்துச் சிறப்பித்தமையை வெண்பா காட்டுகிறது; 'வாளுக்குப் பலிஊட்டி மணி ஒலிக்க, வீரர் பலரும் கோயிலினுள் வீரக்கல்லை இருக்கச் செய்தார்' என்கிறது.

இதன் ஊடாக தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முன்பே நடுகல் வழிபாடு இருந்தது என்பதும் அது சடங்காக மக்களால் தொடர்ந்து பேணப்பட்டது அறியப்படுகிறது

3.3 நடுகல் வகைகள் பற்றி ஒரு குறிப்பு

வழிபாடு நடுகற்களில் வீரனின் உருவம், பெயர், செயல் போன்ற குறிப்புக்கள் பெரும்பாலும் இரப்பதைக் காணமுடிகின்றது. இலக்கியத் தரவுகளையும் நடுகற்களில் காணப்படும் உருவங்களையும் எழுத்துக்களையும் ஆராய்கின்ற போது இறந்த வீரர்களுக்கும் நடுகல் வைக்கும் மரபு தமிழகத்தில் உள்ளது இப்படி. இறந்த வீரர்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

- ஆகோள் புரிந்தோ (ஆநிரை கவரவோ மீட்கவோ) கொடிய விலங்குகளுடன் போரிட்டோ, பலியாகவோ தான் சார்திருக்கும் சமூகத்திற்காக இறக்கும் வீரனுக்கே நடுகல் எழுதப்பட்டுள்ளது
- மன்குர்களுக்கும் அவர்கள் இறந்தபின் நடுகல் வைத்து வணங்கும் பழக்கம் நம்மிடையே இருந்திருக்கின்றது ((சிறுதெய்வ/குல தெய்வங்களின் படிம நிலை)
- ஊர் பாதுகாப்பிற்காக உயிர் நீத்தவர்கள் அல்லது வஞ்சித்து கொலை செய்யப்பட்டவர்கள்,
- (சிறுதெய்வ/குல தெய்வங்களின் படிம நிலை)
- தற்கொலை செய்து கொண்ட எளிய மனிதர்கள் அப்படியே சாமி ஆட்கள். அவர்கள் இந்த மண்ணில் வாழ்ந்தவர்கள். வீரச்சாவு அடைந்தவர்களுடைய நடுகற்களுக்கே பெருமதிப்பு கொடுக்கப்பட்டு வந்தது . (சிறுதெய்வ/குல தெய்வங்களின் படிம நிலை)
- பன்றி குத்தி இறந்த வீரன் /புலியுடன் சண்டையிட்டு இறந்த வீரன்
- நாடுபிடி சண்டையில் இறந்த வீரன்/ அரசன் வெற்றி பெறத் தந்தலையைத் தந்த வீரன்

இந்த நடுகல்களின் வகைகளைப் பற்றி புறநானூறு மற்றும் அகநானூறு பாடல்களில் நடுகல் பற்றிய தகவல்களை பற்றி கீழ்க்கண்ட சில பாடலின் மூலம் அறியலாம்

3.3.1 புறநானூற்றில் நடுகற்கள் வழிபாடு ஆகோள் புரிந்தோ (ஆநிரை கவரவோ மீட்கவோ) கொடிய விலங்குகளுடன் போரிட்டோ, பலியாகவோ தான் சார்திருக்கும் சமூகத்திற்காக இறக்கும் வீரனுக்கே நடுகல் எழுதப்பட்டுள்ளது

இக்கட்டுரையில் புறநானூற்றில் நடுகற்கள் வழிபாடு ஆநிரை கவரவோ மீட்கவோ இறக்கும் வீரனுக்கே நடுகல் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆநிரை கவர்தலும் மீட்டலும் நடைமுறையில் இருந்ததைக் கல்வெட்டுக்களின் வழியாகவும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த புலிமாண்கோம்பை கல்வெட்டு கூடல் ஊரில் நிகழ்ந்த ஆநிரை கொள்ளும் பூசலில் உயிர் நீத்த தீயன் அந்தவன் என்பவனுக்கு எடுக்கப்பட்ட கல் பற்றி குறிப்பிடுகிறது (காண்க: தமிழ் பிராமி கல்வெட்டுக்கள், தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை, 2006). இதுவே மிகப் பழமையான ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆநிரை கவர்தல் குறித்த கல்வெட்டுகள் கருநாடகம், ஆந்திரம் போன்ற மாநிலங்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஆநிரை கவர்தலைக் கருநாடகத்தில் துருகொள் என்று கூறுகின்றனர். ஆநிரை காத்த இரு பெண் களுக்கு எழுப்பப்பட்ட நடுகற்கள் கருநாடகத்தில் இருப்பதாகவும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது

(க. ராஜன், 2007: 78). ஆநிரைகளைக் கவர்ந்த, மீட்ட வீரர்களுக்கு எழுப்பப்பட்ட நடுகற்கள் ஆந்திர மாநிலம் சித்தூர், அந்தப்பூர் ஆகிய மாவட்டங்களிலும் காணப்படுகின்றன. கோ-கிரஹண என்பது வடமொழி இலக்கியங்களிலும் உள்ளது

பண்டை காலத்தில் நாட்டின் வளர்ச்சியில் ஆநிரைகள் இன்றியமையாத இடம்பெறுவதால் நாட்டைக் கைப்பற்ற நினைக்கும் அரசன் அக்காலத்தில் ஆநிரைகளைக் கவர்வது முதற்படியாகும். இதை வெட்சித்திணை என்ற பிரிவுக்குள் அடக்குவர் தமிழ் இலக்கண நூலார். புறத்திணையின் ஏழு திணைகளுள் முதலாவது திணை வெட்சித் திணை யாகும். வெட்சிப்புவைச் சூடி ஆநிரை கவர்ச் செல்வதால் வெட்சித் திணையாயிற்று. வேந்தரின் ஆணைப்படியே ஆநிரை கவர்தல் நடைபெறும்

வெட்சியர் கவர்ந்து சென்ற ஆநிரைகளை மீட்பதற்காக நடைபெற்ற கரந்தைப் போரில் உயிர்; நீத்த வீரனுக்கு அவ்வூரில் உள்ளவர்கள் நடுகல்நட்டு அதற்கு மரல்நாரில் தொடுக்கப்பட்டச் சிவந்த பூவையுடையக் கண்ணியையும், அழகிய மயிலின் பீலியையும் சூட்டிப்பெயரும், பீடும் எழுதிப் பெருமை செய்து வழிப்பட்டச் செய்தியினை,

**"பரலுடை மருங்கிற பதுக்கை சேர்த்தி
மரல்வகுந்து தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொடு
அணிமயிற் பீலி சூட்டியப் பெயர்பொறித்து
இனி நட்டனரே கல்லும்" – புறம். 264**

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

மேலும், ஆநிரைகளை உடைய கோவலர் உயர்ந்த வேங்கை மரத்தின் நல்ல பூங்கொத்துக்களைப் பனியோலையில் தொடுத்து அதை அழகுற அலங்கரித்து இலைமாலையைச் சூட்டி நடுகல்லை வணங்கியதை,

**"ஊர் நனியிகந்த பார்முதிர் பறந்தி
ஓங்கு நிலை வேங்கை யொள்ளினர் நறுவிப்
போந்தையந் தோட்டிற் புனைந்தனர் தொடுத்துப்
மல்லான் கோவலர் படலைச் சூட்டக்
கல்லாயினை" – புறம். 265**

என்று பதிவு செய்துள்ளது புறநானூற்று.

மன்னர்களுக்கும் அவர்கள் இறந்தபின் நடுகல் வைத்து வணங்கும் பழக்கம் நம்மிடையே இருந்திருக்கின்றது (சிறுதெய்வ/குல தெய்வங்களின் படிம நிலை)

தகடுரை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த மன்னர் அதியமான் அஞ்சி, சேர மன்னர் பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை தகடுர் மீது போர் செய்ததில் அதியமான் அஞ்சிக்கு பலத்த காயமடைந்து, அக்காயத்திற்கு மருந்திடாது போரில் தோற்றதற்காக வருந்திய அதியமான் சில நாட்களில் இறந்து போனான். அதியமானின் உற்ற நண்பரான ஓளவையார் மட்டும் வருந்தி அதியமானுக்கு கையறுநிலையில் பாடல் எழுதியதையும்,

**இல்லாகியரோ காலை மாலை
அல்லாகியர் யான் வாழும் நாளே!
நடுகல் பீலி சூட்டி நார்அரி
சிறுகலத்து உகுப்பவும் கொள்வன் கொல்லோ" - புறம்.2**

அப்பாடலில், நாட்டையே பரிசாகக் கொடுத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளாதவன் அதியமான். அவனுக்காக நடுகல்லை நட்டு, அதற்கு மயிற்பீலியினை சூட்டி அழகு படுத்தி, அதற்கு நாரால் அரிக்கப்பட்ட கள்ளையும், செம்மறி சூட்டிறைச்சியையும் பலியாக அதியமானின் நடுகல்விற்கு படையலிட்டதையும், அதை அவன் எப்படி ஏற்றுக்கொள்வான்? அவனில்லாமல் காலை, மாலையில்லை. அஞ்சியற்ற என் வாழ்நாளும் இனி மறையட்டும் என்று அழுது அரற்றுகிறார் ஓளவையார் எப்படி புறநானூற்றுப்பாடல் எடுத்தியம்புகின்றது

3.3.2 அகநானூற்றில் நடுகற்கள் வழிபாடு நாடுபிடி சண்டையில் இறந்த வீரன்/ அரசன் வெற்றி பெறத் தந்தலையைத் தந்த வீரன் (சிறுதெய்வ/குல தெய்வங்களின் படிம நிலை)

அகநானூற்றிலும் போரில் வீரமரணமடைந்த வீரர்களுக்கு நடுகல் நடப்பட்டு அதில் அவ்வீரர்களின் பெயரும் புகழும் எழுதப்பட்டு அக்கல்லினை நட்டு தெய்வமாக வணங்கி அக்கல்லி மீது மயிற்பீலியினைச் சூட்டி, துடியெனும் சிறுபறையினை முழங்கச் செய்து தோப்பி நெல்லார் செய்த கள்ளியையும், ஆட்டுக் குட்டியினைப் பலியாகக் கொடுத்து, அதிரல் பூக்களைத் தூவி மறவர்கள் வழிபட்டதை,

**"வில்லோர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்
வல்லாண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மார்**

**நடுகற் பீலி சூட்டித் துடிப்படுத்துத்
தோப்பிக் கள்ளொடு துருஉப்பிலி கொடுக்கும்
போக்கருங் கவலைய புலவநா றருஞ்சரம்" - அகம். 35**

என்ற அகநானூற்றுப்பாடல் வரிகள் அழகாக எடுத்துரைக்கின்றன.

மேலும், போரில் வீரமரணமடைந்த வீரர்களுக்கு நடுகல் நடப்பட்டு அதில் அவ்வீரர்களின் பெயரும் புகழும் எழுதப்பட்டு மயிற்பீலி சூட்டப்பட்டு வணங்கப்பட்ட செய்தியினை,

**"..... ஆடவர்
பெயரும் பீடும் எழுதி அதர்;தொறும்
பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்" - அகம். 131**

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் மூலம் அறியலாம்

இந்தப் பாடல்கள் மூலம் இறந்த வீரரின் உடலை மூடிய கற்குவியல்கள் படுக்கை என அழைக்கப்பட்டவை இவை கல் படுக்கை கல்திட்டை என இறந்தோரை மூடிய அல்லது புதைத்த மேடுகளாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அதாவது நடுகல் அல்லது படுக்கைக்கு அருகில் அமைக்கப்பட்ட நடுகல் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ள படுக்கைகள் இல்லாமலும் தனியாகவும் நடு கற்கள் அமைக்கப்பட்டன என்றும் தெரிய வருகிறது

அதாவது சங்க இலக்கியங்களில் பலியிடுதல் வெறியாட்டு நடுவில் ஆகிய தொன்மையான வழிநாட்டு முறைகளையும் அவற்றுக்கு ஊடாக மக்களின் பண்பாட்டையும் கண்டடைய முடிகிறது அகநானூறு மற்றும் புறநானூறு பாடல்கள் அதிகமும் நடுகல் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இந்த நடுகல் வழிபாடு மருவி குல தெய்வ வழிபாடாகவும் மருவி இருக்கலாம் என்ற கருத்து உள்ளது அண்மையில் கீழடியில் நடத்தப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சி தமிழர் பண்பாடு பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்பதை நிரூபித்து உள்ளது. அதே போல பழங்காலத் தமிழர் பண்பாடு மூத்தோர் வழிபாடு, நடுகல் வழிபாடு சார்ந்த பண்பாடாகும். பிற்காலத்தில் மதங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன. தமிழ் மொழி ஒரு சமயச்சார்பற்ற மொழி என கால்டுவெல் எனும் மொழியியல் அறிஞர் குறிப்பிட்டு உள்ளதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

அந்த வகையில், சங்க இலக்கியப் பாடல்களைப் படிக்கின்றபோது, நடுகல் வழிபாடு நம் தமிழர்களின் வாழ்வியல் முறையாக இருந்திருக்கின்றது எனத் தெரிய வருகின்றது. வீரர்களுக்கும், மன்கர்களுக்கும் அவர்கள் இறந்தபின் நடுகல் வைத்து வணங்கும் பழக்கம் நம்மிடையே இருந்திருக்கின்றது.

வீரக்கல், கண்டெடுப்பு: திருச்செங்கோடு,தற்போதைய வைப்பிடம்: சேலம் மாவட்ட அருங்காட்சியகம், தமிழ் நாடு, இந்திய ஒன்றியம்.

உயர்பதுக்கை - மறையூர்

IV முடிவுரை

மதம் என்ற நிறுவ஁மயம் ஆக்கப்பட்ட அமைப்பு நம்மிடையே சங்க காலத்தில் இல்லை. திணை வழிபாடு இருந்துள்ளது. இயற்கையை தமிழர்கள் வழிபட்டிருக்கின்ற஁ர். ஆ஁ால் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தி ஒன்று இருக்கின்றது என்றோ அது தான் இயற்கையை, மனித வாழ்க்கையை கட்டுப்படுத்துகின்றது என்றோ, மனிதர்களை ஒரு கடவுள் தான் படைத்தார் என்ற கருத்து முதல்வாதம் எந்த மதம் சார்ந்தும் வாழாத தமிழர்களிடம் ஆதியில் இல்லை.

இன்று நாட்டுப்புறங்களில் நடந்து வருகின்ற சிறுதெய்வ / குல தெய்வ வழிபாடுகளுக்கும் இம்மக்களின் சமூகவாழ்வுக்கும் இடையே மழைவளம், பயிர்வளம், நேயம் நீக்கம், உறவு முறை ஆகிய நிலைகளில் தொடர்புகள் இருந்து வருகின்ற஁. ஒவ்வொரு சிறுதெய்வ / குல தெய்வங்களும் இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்டவை.

மேலும் சிறுதெய்வ / குல தெய்வ/ நாட்டார் இந்த மண்ணின் மைந்தர்கள். இந்த மண்ணில் வாழ்ந்து மடிந்த சக மனித உயிர்கள். நம் மண்ணின் கருணைக்கு, வீரத்திற்கு, அவலத்திற்கு, அறத்திற்குமா஁ சாட்சிகள். எ஁வே நம் மண்ணில் சிலைகளாக, நடுகல்லாக இருக்கிற சாமிகளின் வரலாறை அறிந்து கொள்ளுதல் பாரம்பரிய தேடலில் மிக மிக அவசியமாகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை (கதிர் முருகு) கௌரா பதிப்பகம், சென்னை-14. பதி.2011

புறநானூறு (அ. ப. பாலையன்) கௌரா பதிப்பகம், சென்னை-14. பதி.2012

இளம்பூரணர் (உரை), தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் - கௌரா பதிப்பகம், சென்னை-14. பதி.2017.

அகநானூறு: மூலமும் உரையும் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் - கௌரா பதிப்பகம், சென்னை-14. பதி.2019

Image Ref: <https://ta.wikipedia.org/wiki/>